

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XXI. Dictio hæc Personata: exponitur necnon colores huius animæ,
in nocte ista transmutationis, enumerantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

confestim ab ea resiliunt: nisi enim hoc ita esset, sed in gradu isto diutius persisterent, quendam gloriæ modum in hac vita adipiscerentur: quam ob causam brevissimis temporum intervallis, in hoc gradu anima commoratur. Danieli Propheta eo quod vitæ desideriorum esset, nomine Dei dictum est, ut in gradu isto moraretur: *Daniel, sta in gradu tuo; quia vir desideriorum es.* Ex gradu isto sequitur nomen, qui perfectiorum iam est, sicuti dicturi sumus.

Nonus amoris gradus facit animam suauiter ardere, qui gradus perfectiorum est, qui iam suauiter in Deo ardent. Hunc siquidem suauem delectabilemque ardorem, producit Spiritus sanctus propter unionem qua Deo sunt copulati: Propter eam dicit S. Gregorius, Apostolos, quando Spiritus sanctus in eos visibiliter descendit, interius per amorem suauiter arsisse. Bona porro & diuinitæ diuinæ, quibus in hoc gradu perfruitur anima, nullis verbis exprimi possunt: quamuis enim multi de illis exararentur libri, plura de illis dicenda superessent. De quo gradu tum propter hanc causam, tum etiam quia aliquid postmodum dicturi sumus, nihil hoc loco amplius dicemus, nisi quod ex isto decimus postremusque scalæ huius amoris gradus sequitur, qui nequaquam iam ad præsentis vitæ statum pertinet.

Decimus vltimusque scalæ istius amoris gradus, facit animam Deo totaliter assimilari, propter claram ipsius visionem, quam confestim possidet anima, quæ postquam ad nonum peruenerit gradum, corpore egre ditur. Atque in istis (qui pauci sunt) idem efficere solet amor (dum eos in hac vita repurgatissimos relinquit) quod in alia efficit purgatorius ignis. Vnde S. Matthæus ait: *Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.* Et quemadmodum dixi-

mus visio ista causa est, totalis animæ cum Deo similitudinis, sic enim asseruit S. Iohannes: *Scimus quoniam cum apparuerit similis ei erimus, quoniam videbimus eum sicuti est.* Vnde quidquid ipsa est, simile Deo erit: vnde vocabitur, & erit Deus per participationem.

Hæc itaque est *secretæ scalæ* de qua hic loquitur anima, quanquã in superioribus istis gradibus minime iam secreta occulta; ut ipsi animæ, plurimum siquidem illi se manifestat amor, per immensos, quos in ea producit effectus. Sed in isto vltimo claræ visionis gradu, qui postremus est scalæ cui innititur deus (quemadmodum diximus) iam nihil animæ occultum obuelatumque est propter omnimodam assimilationem. Vnde Saluator noster ait: *Et in illo die non me rogabitis quidquam.* Verum donec iste illucescat dies, quantumuis sublimiter incedat anima, aliquid illi occultum remanet, tantum videlicet, quantum illi ad omnimodam cum diuina essentia assimilatione deest. Hæc itaque ratione per Theologiam istam mysticam arcanumque amorem, ab omnibus rebus & à se ipsa egreditur anima, & ad Deum conscendit. Amor siquidem igni similis est, qui semper in superiora fertur, suæ spheræ centro sese immergere exoptans.

CAPVT XXI.

Diuisio hæc Personata: exponitur, nec non colores huius animæ, in nocte ista transmutationis, enumerantur.

Reliquum nunc est, postquã exposuimus causas cur contemplationem istam *secretam scalam* appellauerit anima, ut nunc tertiam versus dictionem; videlicet *Personata* explicemus, & quare dicat

B.
Lunis
Cruce

vera
istica

NVI
120

Quid sit
personam
induere
seu trans-
mutari

dicat anima se per istam *Secretam Scalam*,
exiisse *Personatam*. Pro manifestiori totius
reihuius intelligentia, scire oportet, per-
sonam induere, seu transformari, nihil esse
aliud, quam vestem formamque prop-
riam sub alieno schemate, veste, seu figu-
ra simulare, & abscondere, idque propter
ea, vel ut sub formâ illâ seu veste volunta-
tem cordisque sui desiderium prodat, ad
favorem amoremque personæ dilectæ
hoc modo lucrificandum, vel certe ut se
suis occultet æmulis, hæcque ratione opus
quod intrédit commodius perficiat. Tunc
verò illam vestium formam coloremque
assumit: qui magis cordis sui affectum re-
præsentet & significet, & per quem com-
modius aduersarijs suis celati abscondiq;
possit. Anima itaque in hoc statu amore
sponsi sui Christi succensa amorem ipsius
& benevolentiam adipisci peroptans, illo
schemate illaque vestium formâ egredi-
tur personata, quæ magis ad amicum spi-
ritus sui affectus præferat, ac repræsen-
tet, & cuius præsidio magis ab aduersarijs
inimicisque suis, qui sunt dæmon, mundus
& caro, tuta incedat. Quamobrem vestis
qua vitur, tribus præcipuis coloribus Al-
bo videlicet Viridi, & Rubeo constat, per
quos colores, tres Theologicæ virtutes, Fi-
des nimitum, Spes & Charitas significan-
tur, quibus virtutibus non tantum concili-
abit sibi gratiam amoremque sui dilecti,
verum etiam tuta admodum ac secunda à
tribus suis inimicis incedet. Fides siquidē
est quædam interior vestis, ad eodē excelsi
candoris, ut omnis intellectus disgreget
visum, quare dum anima fide induta in-
cedit, non videt illam Dæmon, nec aggredi
valet: per fidem enim non mediocriter
contra Dæmonem qui fortissimus sago-
cissimusque inimicus est, protecta & de-
fensa, viuit. Propterea quippe S. Petrus,
1. Pet. 5. 9. nullum melius fide refugium, ad insidias

Fides est
vestis can-
dida &
quare?

1. Pet. 5. 9.

ipius inuadendas reperit, quando dixit.
Cui resiste fortes in Fide. Iam verò ad concili-
andum amorem dilecti & vnionem ip-
sius consequendam, nulla aptiori indit
potest veste, seu indutio, quodque reliqua-
rum virtutum principium sit & funda-
mentum, isto fidei candore. *Sine fide enim*
(ut Apostolus ait) *impossibile est placere Deo*:
cum illâ autem si fuerit viua grata est Deo
& accepta: cum ipse per quendam Pro-
phetam dicat: *Et sponso te mihi in fide*,
quod perinde est, ac si dixisset, si cupis
anima vniri mihi ac desponsari, fide inter-
ius vestitam te venire oportet.

Hunc fidei candorem in egressione no-
ctis istius obscuræ gerit anima, quando ni-
mirum (sicuti superius diximus) in tene-
bris angustisque interioribus iter facien-
do, nullo sibi intellectu suo, lucis leuami-
ne præbente, non de supernis deriuato (si-
quidem cælum sibi videbatur oclulum
Deusque absconditus) nec ex inferioribus
perito (siquidem illi qui eam instruebant
nequaquam ei satisfaciebant) constanter
& perseveranter sustinuit & labores illas
sine defectione, integramque dilectio-
dem conseruando, perpessa est, siquidem
dilectus in afflictionibus & tribulationi-
bus sponsæ fidem experitur, ita ut post
illa postmodum illud Dauidis veteret
dicere. *Propter verba labiorum tuorum ego conser-
uasti vias duras.*

Candida huic fidei vesti, confestim hic
secundum colorem, vestem videlicet viri-
dem, superinduit anima, per quem spei
virtus significatur, cuius interuentu à se-
cundo inimico, qui est mundus, defendit-
tur, & firmiter. Hæc enim viua in De-
um spei viriditas, talem animæ viuacita-
tem animositateque, necnon ad res
sempiternæ vitæ elevationem, confert, ut
illorum quæ ibi sperat comparatione, vni-
uersus mundus (sicuti reuera est) aridus

illi flaccidus, vitâ destitutus, nulliusq; va-
loris videatur. Hic se ab vniuersis istis
mundi indumentis schematibusque ex-
poliât & denudat, nulli rei cor suum ap-
plicando, nihilq; illorum quæ in ipso sunt
vel futura creduntur, sperando, sed æter-
næ vitæ spe, duntaxat, vestita viuendo.
Quamobrem cum ita habeat cor à mun-
do elenatum, non solum potest illam at-
tingere ac detinere, sed ne visu quidem
assequi. Atque ita hoc viridi vestitu &
schemate induta anima, tutissima à se-
cundo inimico qui mundus est incedit:
Spem enim appellat S. Paulus *galeam sa-
luti*; quæ est quoddam armorum ge-
nus vniuersum caput muniens, illudque
taliter operiens, vt nihil in eo rete&um
præter foramina quædam, per quæ lucem
aspicere possit, remaneat. Et hoc spei
proprium est, vt vniuersos sensus capitis ani-
mæ, taliter contegat, vt nulli mun-
danæ rei immergi possint, nec aliquis
pateat aditus, per quem aliquo mundi ia-
culo valeant sauciari, sed foramina duntaxat
quædam illi relinquit per quæ oculi ad
superiora eleuari possint, nihilque præ-
terea aliud aspicere: & hoc ordinarium
spei manus est, facere videlicet ani-
mam ad solum Deum intinendum oculos
eleuari, quemadmodum ait David. *Ocu-
li mei semper ad Dominum*. Nullam aliunde
sperando lucem, sed solummodo (sic-
uridem David in alio Psalmo dicit) il-
lud cantando: *Sicut oculi ancilla in ma-
nibus Domine sue: ita oculi nostri ad Do-
minum Deum nostram* (dum in eum spera-
mus) *donec miseretur nostri*.

Viridis hæc vestis, cum semper Deum
respiciat, nec quidpiâ aliud intueatur, aut
vlla alia re præter illum oblectetur, tanto
per dilecto grata est & accepta, vt cum
veritate dici possit, sicut ab eo obtri-
nere animam, quantum ab eo sperat,

propterea enim in Canticis ei dicit. *Vil-
nerasti cor meum in vno oculorum tuorum*. Abs-
que huiusmodi viridi spei in Deum veste,
non expediebat egredi animam ad hanc
amoris prætensionem & acquisitionem,
nihil quippe impetrasset; id enim quod
Deum mouet superatque spes constans
est, & perseverans. Hac spei veste trans-
formata, per secretam istam obscuram-
que noctem incedit anima: quoniam ad-
eò est ab omni possessione ac innixione
aliena & vacua, vt ad nullam aliam rem
oculos & cogitatus suos dirigat præter-
quam ad Deum, ponendo in puluere os-
suum *si forte sit spes*, quemadmodum supe-
rius ex Hieremia diximus.

Candido viridique colori veluti coro-
nidem ac huius transformationis & vesti-
tus consummationem, superimponit hæc
anima tertium colorem, præstantissimam
videlicet pulcherrimamque tubei coloris
rogam, per quam tertia virtus, quæ chari-
tas est designatur, quæ non solum duos
alios colores venustat & condecorat, sed
etiam ad tantam perfectionem subleuat
animam, eamque adeo formosam & gra-
tiosam prope Deum constituit, vt au-
deat ipsa dicere. *Nigra sum, sed formosa*
filia Hierusalem, ideo dilexit me Rex &
introduxit in lectulum suum. Hac chari-
tatis veste, quæ est vestis amoris, non
solum protegitur ac occultatur anima
tertio inimico, id est, carni (ubi enim
verus DEI amor viget non patet amo-
ri sui ipsius rerumque tuarum aditus) sed
etiam virtus ista cæteras virtutes reddit
validas, vigorem illis roburque ad tu-
endam animam, necnon pulchritudi-
nem ac venustatem ad placendum dile-
cto præbet. Quandoquidem absque
charitate nulla virtus Deo accepta est.
Hæc enim est purpura, vt in Canti-
cis legitur, in qua requiescit DEVS. *Cant. 3.10*

*Spes con-
stans & per-
seuerans
vincit
Deum,*

*Colore ru-
beo chari-
tas desi-
gnatur.*

Cant. 1. 4

Cant. 3. 10

3.
Canticis
Crucis

vera
stica

120

Reclinatorium aureum, ascensum purpureum, media charitate constratum. Hoc rubeo vestitu induta est anima, quando (sicuti superius in primo Cantu explicatum est) à se & ab vniuersis creatis rebus anxietatibus amoris inflammata, in nocte obscura per secretam istam contemplationis scalam ad perfectam amoris DEI dilectæ salutis suæ, vniõnem egreditur.

Hæc itaq; est transformatio, qua anima in fidei nocte per istam scalam secretam se indutam asserit: & isti sunt tres colores personati schematis istius qui sunt aptissima quædam dispositio ad vniendam Deo animam secundum tres ipsius potentias; memoriam videlicet, intellectum & voluntatem. Fides siquidem

Fides euacuat intellectum.

Spes euacuat memoriã.
Rom. 8. 25

Charitas euacuat voluntatem.

euacuat & obscurat intellectum ab omnibus intelligentijs suis naturalibus, per quod eum disponit ad copulandum illum sapientiæ diuinæ. Spes verò euacuat & ab omni creaturæ possessione separatur memoriã: nam spes eorum est quæ non possidentur. Sicut ait S. Paulus. *Spes autem quæ videtur non est spes:* atq; ita ab omni eo quod in hac vita possidere potest diuellit memoriã, ac in eo quod possidere sperat, eam constituit. Et idcirco spes Dei solius, pure disponit memoriã, secundum vacuitatis mensuram, quam in ea producit, ad ipsam cum eo vniendam. Eodem prorsus modo charitas affectus appetitusq; voluntatis ab omni eo quod Deus non est euacuat, & in eo solo ipsos collocat: atque ita virtus hæc disponit potentiam istam & illam per amorem DEO coniungit. Vnde quoniam virtutum istarum munus & proprietas est diuellere & separare animam ab omni eo quod Deo minus est, consequenter etiam ad illas spectat, ipsam illi vnire. Atque ita nisi serio trium istarum virtutum sche-

mate induta incedat anima, impossibile est eam ad perfectionem amoris diuini peruenire: quapropter ad obtinendum id quod optabat, hanc nimirum amorosam delectabilemque cum eo cum suo dilecto vniõnem, necessarium admodum & conueniens schema & transformationem absumpsit. Magna quoque felicitas forsque fuit huiusmodi elegisse vestes, ac in ijs, vsque ad tantopere exoptatis nis assecutionem, ac est vniõ amoris, perseuerasse, & propterea confestim sequentem verum canit.

C A P V T XXII.

Tertius Versus Cantus secundi explicatur.

O sortem fortunatam.

Liquido iam patet fortunatam anime sortem fuisse tam arduum opus, ac est istud, ad exoptatum exitum perduxisse, per quod à dæmone, mundo, propitiæque sensualitate libera euasit, pretiosamque & ab omnibus, expetitam spiritus libertatem obtinuit, & ab infimis ad sublimia conscendit ac tandem ex terrena facta est cælestis, ex humana diuina, in cælis iam, eorum instar, qui in perfectionis statu versantur (vt iam dicemus) conuersando. Quamquam compendiosius iam nobis hæc de re agendum sit, quandoquidem id quod maioris erat momenti, & propter quod ego maxime hunc absumpsi laborem mediocriter demonstratum est, explicare enim volui, ac propalare noctem istam animabus multis, quæ cum in illa versarentur, per illamque transirent, nullam tamen ipsius notitiam (quemadmodum in proœmio dictum est) habere.